

לאה צמל, עו"ד ונוטריון

אחמד חלאק, עו"ד

רח' אבו עוביידה 2 ירושלים, טל' 02-6273373 פקס' 02-6289327

1.9.2016

בתים 12/13

לכבוד

מפקד כוחות צה"ל

לשכת מפקדת פיקוד המרכז

בגדה המערבית

pniot-tzibur@mail.idf.il

טל': 02-5305104/02-5305333

שלום רב,

הנדון: השגת על כוונתכם להחרים ולהרוס חדר בבית בחרבת רקעה בו התגורר

זין, ת.ז.

בשם המוקד להגנת הפרט ובהתאם להודעתכם מיום 29.8.2016, מוגשת בזאת השגת בני המשפחה נגד כוונתכם להחרים ולהרוס חדר בו התגורר זין.

ואלה נימוקי ההשגה:

1. החדר שבכוונתכם להחרים ולהרוס היא חלק ממבנה ישן אשר נמצא בבעלות אביו של הנדון.

הבית בגודל 60 מטר ומורכב משלושה חדרים. החדר הראשון הינו צמוד למבנה הגדול מצד שמאל הינו חדרו הפרטי של זין. החדר השני והשלישי הינם בשימוש כל בני המשפחה ותדיירים במבנה הגדול, החדרים משמשים כמחסנים לכל הדירות במבנה הגדול.

בחדר צמודה לחדר זה, קיים בור מים גדול לכל דירי המבנה ולחלק מהשכנים.

2. אופו הפגיעה – חוות דעת הנדסית:

נעדר ציון מפורש כיצד בכוונתכם לבצע אותה הריסה, כאשר מדובר בחדר צמוד למבנה גדול מצד שמאל והמרחק בינו לבין המבנה הגדול הינו 50 או 60 ס"מ.

ליד החדר שבכוונתכם להחרים ולהרוס בקומת הקרקע קיימת דירת אביו של הנדון, מר זין, ובאותה דירה באותו צד קיימים סלון, חדר שינה ושירותים.

בקומה למעלה קיימת דירתו של אחיו של הנדון מר זין, ובאותה דירה באותו צד קיימים חדר שינה, מטבח וסלון.

כאמור, בהעדר ציון מפורש כיצד בכוונתכם להחרים ולהרוס את החדש קיים חשש כבד שאותה החרמה והריסה תיפגע בדירות אחיו ואביו של הנדון, וכן בבור המים המשותף.

בכל מקרה, כאמור, חסרה תכנית הנדסית מתאימה לכוונתכם, אותה אוכל לבחון ולהציע – אולי - תכנית חלופית במקרה וההשגה והעתירה יידחו. אצטרך בוודאי לחוות דעת של מהנדס מומחה מטעם משיגי המשנה, והריני מודיעה מראש כי אצטרך לזמן נוסף משמעותי.

3. חלקו של הנדון באירוע:

הפיגוע התרחש ביום 7.6.2016 וכתב האישום נגד המבצעים העיקריים ונגד בנו של המשיג הוגש כבר ביום 4.7.2016, והצו של המפקד הצבאי בעניין בתיהם של שני הנאשמים העיקריים הוצא כבר ביום 22.6.2016 ובוצע ביום 4.8.2016 דהיינו לפני חודש בערך.

רק אחרי כחודשים ותצי מהוצאת הצו בעניין בית שני הנאשמים העיקריים הודיע המפקד כי הוא שוקל פגיעה בחדר של הנדון.

דבר זה מעיד על התלבטות אמיתית ומוצדקת אכן עבר זמן משמעותי, וההתלבטות אומנם ברוכה ומחויבת המציאות היא מעידה על כך שלא הורגש צורך ממשי בהוצאת הצו ע"י המפקד הצבאי.

יש לשים לב לשיהוי המשמעותי בקבלת ההחלטה בתיקנו.

אין חולק כי החלק המיוחס לנדון באירוע נופל עשרות מונים מחלקם של הנאשמים 1 ו-2 בתיק הפלילי המשותף.

המפקד הצבאי וודאי יטען שלקח את זה בחשבון כשהחליט על החרמה והריסה של חדר אחד ולא של הריסה רחבה יותר, אם אכן זאת התשובה מן הראוי שישקול מחדש אם בכלל יש צורך וטעם בהחלת ענישה מוקצה זו על המקרה הספציפי.

הנתונים המצטברים דלעיל מעידים כי ניתן בקלות מרובה לוותר על הדרישה להפעיל חסנוקציה בתיק זה.

לפיכך הנכם כבר מתבקשים לחזור בכם מכוונתכם.

העובדה שההודעה בדבר הפגיעה התקבלה אחרי החלטה לפגוע בבתי המבצעים העיקריים מלמדת אף היא על השוליות המיחס המפקד הצבאי הן לצורך להרתיע את הרבים במקרה זה והן לצורך לנקוט בסנקציות מנהליות.

4. ענישה קולקטיבית

א. ידוע כי בני משפחתו וחוריו של הנדון אינם קשורים למעשיו ולא הוכחה נגדם כל אשמה. על אף זאת, הם עומדים להיות הקרבת העיקריים של אותה סנקציה, אם תאושר, ורבים עלולים להיפגע מהחלטתכם.

ב. לאחר כל כך הרבה שנים יש עוד להזכיר כי ענישה קולקטיבית מעין זו מנוגדת כליל למשפט הבינלאומי ההומניטארי, האוסר על ענישה קולקטיבית (רי ס' 33 לאמנת ג'נבה הרביעית) ועל פגיעה ברכוש פרטי (רי תקי' 46 לתקנות האג וס' 35 לאמנת ג'נבה הרביעית).

5. חימנות מכל סנקציה עד למוצי הליכים

אציין כי אם, חלילה, תדחה השגה זו, בכוננת המשפחה לפנות לבית המשפט העליון בעתירה נגד נקיטת סנקציות על ידך.

לפיכך אין לעשות כל פעולה נגד הבית עד למוצי כל ההליכים המשפטיים.

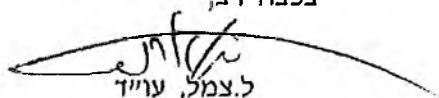
לסיכום - הנך מתבקש לחזור בך מן הכוונה לפגוע בחדר ובבית בכל צורה שהיא, ולמצער להסתפק בפגיעה הפחותה ביותר, ולאפשר למערכת המשפט לבחון את החלטותיך ולפסוק בהן.

6. אפליה ביישום ענישה והרתעה:

יש לזכור כי קיימת אפליה ביישום ענישה והרתעה.

7. שטח A:

הכפר נמצא בשטח A. כל הטיעונים נגד סמכותו של צה"ל לפעול בשטח A ידועים ומפורטים בעתירות קודמות. נא להתייחס לכך בתשובתכם להשגה ולא להתעלם מטענה מהותית זו.

בכבוד רב,

ל. צמל, עו"ד

העתק: המוקד להגנת הפרט
מצ"ב יפוי כח